

в національному законодавстві розроблено і ухвалено низку нормативно-правових актів щодо забезпечення права особи на освіту. Загальний підхід міжнародних угод, окреслених вище, полягає в тому, що вони вважають право на освіту настільки фундаментальним, що від нього не можна відступати.

Література:

1. Загальна декларація прав людини від 10.12.1948 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/card/995_015 (дата звернення: 22.02.2024).

2. Міжнародний пакт про економічні, соціальні та культурні права від 16.12.1966. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/card/995_042 (дата звернення: 22.02.2024).

3. Beiter Kl. The Protection of the Right to Education by International Law. The Netherlands: Koninklijke Brill NV, Leiden, 2006. 786 p.

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-395-1-51>

ТИМЧАСОВЕ ВІДСТОРОНЕННЯ ВІД ЗДІЙСНЕННЯ ПРАВОСУДДЯ У СИСТЕМІ КОНТРОЛЮ ЗА ДІЯЛЬНІСТЮ СУДДІ

Кутельвас Тетяна Євгенівна

*здобувач кафедри конституційного та адміністративного права
Запорізького національного університету
м. Запоріжжя, Україна*

Застосування тимчасового відсторонення від здійснення правосуддя передусім переслідує мету уникнення можливості настання негативних наслідків, що можуть настати, якщо було б збережено права судді на виконання такої функції [1, с. 462–468]. Така ідея була підтримана у дисертації Д.В. Ткаченка [2].

Застосування відсторонення від здійснення правосуддя на відміну від застосування відсторонення до працівників в порядку КЗпП України [3], не пов'язується із повним припиненням йому виплат – згідно із вимогами ч. 8 ст. 49 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» призупиняється лише виплата доплат до посадового окладу судді, тоді як основний посадовий оклад продовжує виплачуватись [4].

У 2023 році ВРП відновила здійснення повноважень щодо надання згоди на затримання судді чи утримання його під вартою чи арештом, ухвалення рішень про тимчасове відсторонення судді від здійснення

правосуддя у зв'язку з притягненням до кримінальної відповідальності. ВРП у 2023 році ухвалила 17 рішень за результатами розгляду подань про надання згоди на утримання під вартою суддів, з яких: 15 рішень про надання згоди на утримання під вартою суддів; 1 рішення про відмову у задоволенні подання про надання згоди на утримання під вартою судді; 1 рішення про повернення подання про надання згоди на утримання під вартою судді. За результатами розгляду клопотань про тимчасове відсторонення суддів від здійснення правосуддя у зв'язку із притягненням до кримінальної відповідальності та про продовження строку такого тимчасового відсторонення ВРП ухвалила 32 рішення, з яких 17 рішень про задоволення клопотань, 11 рішень про часткове задоволення клопотань, 1 рішення про відмову в задоволенні клопотання, 3 рішення про повернення клопотання без розгляду [5].

Цілями застосування відсторонення як засобу примусу також окрім усунення можливостей протиправного впливу з боку особи, що відсторонюють від виконання покладених на неї трудової функції чи службово-трудової функції, має визнаватися досягнення такі цілі, як: забезпечення безпеки працівників чи інших громадян [6, с. 239–241; 7, с. 436]; захист суспільних та особистісних інтересів [8, с. 92–95].

Як зазначає Д.В. Ткаченко, спираючись на позицію Європейського суду з прав людини головною ціллю відсторонення судді від здійснення правосуддя є гарантування ефективності реалізації права людиною на судовий захист на засадах справедливості та неупередженості [9, с. 82]. Подібний підхід підтримано у висновках, досягнутих у публікаціях Ю.О. Легези [10; 11].

З врахуванням довготривалості здійснення дисциплінарного провадження та кримінального провадження є необхідним на час його дії до судді застосовувати особливий засіб виконання ним покладеної на нього службово-трудової функції, що полягає у здійсненні правосуддя, що безпосередньо пов'язано із реалізацією права особи на захист.

Література:

1. Петров В. Г. Поняття та мета відсторонення від роботи. *Актуальні проблеми права: теорія і практика*. 2010. № 18. С. 462-468. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/app_2010_18_67

2. Ткаченко Д. В. Правове регулювання відсторонення судді від виконання посадових обов'язків. Дисертація на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук за спеціальністю 12.00.05 – трудове право; право соціального забезпечення. – Київський національний університет імені Тараса Шевченка Міністерства освіти і науки України. Київ, 2019. 221 с.

3. Кодекс Законів про працю України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/322-08#Text>

4. Щорічна доповідь за 2023 рік «Про стан забезпечення незалежності суддів в Україні». URL.: <https://court.gov.ua/press/1/>

5. Іншин М. І., Щербина В. І. Трудове право України : підруч. Х. : Діса плюс, 2014. 500.

6. Кабаченко М. О. Відсторонення від роботи працівника у трудовому праві: деякі актуальні питання. *Актуальні проблеми трудового права і права соціального забезпечення* : тези доповідей та наукових повідомлень учасників V Міжнародної науково-практичної конференції (м. Харків, 27–28 вересня 2013 року) / за ред. В. В. Жернакова. Х., 2013. С. 435–437.

7. Голобородько В.О. Відсторонення працівника від роботи як запобіжний захід у трудовому праві. *Науковий вісник Ужгородського національного університету*. Серія : *Право*. 2014. Вип. 25. С. 92–95. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/nvuzhpr_2014_25_24

8. Ткаченко Д. В. Правове регулювання відсторонення судді від виконання посадових обов’язків. Дисертація на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук за спеціальністю 12.00.05 – трудове право; право соціального забезпечення. Київський національний університет імені Тараса Шевченка Міністерства освіти і науки України. Київ, 2019. 221 с.

9. Легеза Ю. О. Нормативно-правові засади недоторканності судді. *Юридичний науковий журнал*. 2023. №1 2. С. 564–566.

10. Легеза Ю. О. Система дисциплінарних стягнень як гарантія забезпечення службово-трудової дисципліни. *Право України*. 2023. № 12. С. 29–38.